

Sygn. akt IV KO 36/21

POSTANOWIENIE

Dnia 8 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **E. M.**

skazanej z art. 148 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 8 września 2021 r.,

wniosku skaranej o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym

wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 18 lutego 2010 r., sygn. akt II AKa [...]

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w T.

z dnia 30 czerwca 2009 r., sygn. akt II K [...]

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

postanowił:

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 22 lutego 2021 r. E. M. kolejny raz wniosła o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 18 lutego 2010 r., sygn. akt II AKa [...], utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w T. z dnia 30 czerwca 2009 r., sygn. akt II K [...], którym została uznana za winną popełnienia przestępstwa z art. 148 § 1 k.k. i in., a także o wyznaczenie jej obrońcy z urzędu. Sąd Najwyższy, postanowieniem z dnia 12 stycznia 2011 r., IV KK 252/10, oddalił jako oczywiście bezzasadną kasację obrońcy skaranej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Z treści wniosku o wznowienie postępowania wynika jego oczywista bezzasadność. Dlatego też należało odmówić jego przyjęcia bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych.

Przypomnieć trzeba, że instytucja wznowienia postępowania należy do kręgu nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których procesowe uruchomienie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie. Katalog okoliczności otwierających drogę do wystąpienia z inicjatywą wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k. Z kolei w art. 545 § 3 k.p.k. ustawodawca sformułował obowiązek dokonywania kontroli wniosku o wznowienie postępowania z punktu widzenia jego ewentualnej oczywistej bezzasadności. Z brzmienia tego przepisu wynika, że sąd odmawia przyjęcia wniosku nie pochodzącego od prokuratora, obrońcy lub pełnomocnika, bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność.

Taka właśnie sytuacja zaistniała w przedmiotowej sprawie. W złożonym wniosku E. M. nie podaje jakiegokolwiek argumentacji, która pozwalałaby przyjmować, że w rozpatrywanej sprawie wystąpiły okoliczności przemawiające za wznowieniem postępowania. Autorka wniosku kolejny raz podejmuje za to próbę podważenia zapadłych w prawomocnie zakończonym postępowaniu orzeczeń. Powołuje się przy tym na argumentację, którą podawała już w poprzednich swoich wnioskach o wznowienie postępowania, a to m.in., że była ofiarą wykorzystania seksualnego. Wszystkie te wnioski o wznowienie postępowania Sąd Najwyższy uznał za oczywiście bezzasadne (zob. postanowienie SN z dnia 26 listopada 2020 r., IV KO 108/20 i wskazane tam judykaty). Obecny wniosek nie zawiera jakiegokolwiek nowej argumentacji, uzasadniającej wznowienie postępowania.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy, wobec stwierdzenia, że z treści wniosku odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o

wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność, zdecydował o odmowie jego przyjęcia. Podkreślenia przy tym wymaga, że regulacja wstępnej kontroli wniosku o wznowienie postępowania zawarta w art. 545 § 3 k.p.k. wprowadzona została po to, aby wyeliminować konieczność przeprowadzania różnego rodzaju czynności procesowych związanych z wnioskiem, który w stopniu oczywistym nie może doprowadzić do wznowienia. Niezasadne jest więc wyznaczanie obrońcy z urzędu, skoro skazana nie podała w swoim wniosku jakichkolwiek okoliczności, które mogłyby być rozpatrywane w płaszczyźnie podstaw wznowienia postępowania.

Z tych też względów orzeczono, jak na wstępie.